

گرانی و سوءتدبیر راپشت شرایط جنگی پنهان نکنید

پیام آشنا گزارش می دهد

ضرورت تقویت سامانه های نظارتی برای تحقق عدالت اجتماعی

نخستین
روزنامه صبح البرز

سال یازدهم دوره جدید، شماره ۳۰۹۹
(شماره مسلسل ۲۵۰۹۹، سال بیست و چهارم)
شنبه ۹ / آبان / ۱۴۰۵
۲۰ / جمادی الاول / ۱۴۴۸
31 / October / 2026
قیمت ۱۵۰۰۰ تومان

@Payamashna

سرمقاله

ضربه کاری نتایهوه به اسرائیل!

احسان صالحی:

ماجرای ۱۷ اکتبر، شوک و ضربه بزرگی به بر ساخت امنیتی رژیم صهیونیستی وارد کرد. نتایهوه تلاش کرد این آسیب را با جنایت بی حد و مرز بازسازی کند. نسل کشی غزه و حملات به لبنان، سوریه و جنگ ایران.

قیام سرخ ایران یادگار مادر زهره سر است

نامه ونس؛ دیپلماسی برای مهار بحران یا مدیریت بازار انرژی؟

و کاهش تنش می تواند به کاخ سفید امکان دهد خود را پیگیر راجل دیپلماتیک معرفی کند، بدون آنکه الزاماً از ابزار فشار اقتصادی و نظامی صرف نظر کرده باشد.

از این منظر، نامه ونس را می توان در کنار تلاش واشنگتن برای مدیریت پیغامدهای اقتصادی و سیاسی جنگ بررسی کرد. به ویژه آنکه کاهش نگرانی بازار نفت و جلوگیری از افزایش بیشتر هزینه انرژی، برای دولت آمریکا و متحدان اروپایی آن اهمیت دارد.

دیپلماسی در خدمت مهار هزینه ها
قرار گرفتن این عوامل در کنار یکدیگر، این احتمال را مطرح می کند که پیام ونس علاوه بر اهداف امنیتی و هسته ای، بخشی از تلاش آمریکا برای مدیریت هزینه های گسترده بحران باشد. انتشار سیگنال مذاکره می تواند ریسک بازار انرژی را تعدیل کند، از فشار اقتصادی بر متحدان اروپایی بکاهد و در استانه انتخابات، فرصتی برای مدیریت فضای سیاسی داخلی آمریکا فراهم آورد.

البته شواهد موجود اثبات نمی کند که کاهش قیمت نفت با جلب رضایت اروپا، هدف اصلی ارسال نامه بوده است. همچنین تا زمانی که متن کامل نامه منتشر نشده، نمی توان درباره انگیزه های قطعی واشنگتن دایوری کرد. با این حال، یک واقعیت روشن است: بحران تنگه هرمز، هزینه تقابل را از میدان نظامی به اقتصاد جهانی و فضای سیاسی آمریکا منتقل کرده است. در این شرایط، دیپلماسی می تواند برای واشنگتن ابزاری جهت مدیریت همزمان پرونده هسته ای، فشار متحدان و انتظارات بازار انرژی باشد. با این همه، تا زمانی که محدودیت های کشتیرانی برطرف نشود و توافقی پایدار شکل نگیرد، کاهش قیمت نفت بیش از آنکه نشانه پایان بحران باشد، بازتاب امید موقت بازار به کاهش تنش خواهد بود.

سیگنال مذاکره و اثر آن بر قیمت نفت یکی از ابعاد مهم نامه ونس، تأثیر احتمالی انتشار خبر مذاکرات بر انتظارات بازار انرژی است. قیمت نفت تنها به میزان عرضه و تقاضای واقعی وابسته نیست؛ ارزیابی معامله گران از تحولات آینده و احتمال اختلال در عرضه نیز نقش تعیین کننده ای در نوسانات بازار دارد.

به همین دلیل، حتی انتشار خبر احتمال مذاکره میان ایران و آمریکا، پیش از دستیابی به توافق یا بازگشت ترده عادی نفتکش ها، می تواند بخشی از نگرانی بازار را کاهش دهد و واکنش بازار در ۲۹ اکتبر نمونه ای از این سازوکار بود. در پی انتشار خبر تلاش ونس برای احیای مذاکرات، قیمت نفت برنت در پایان معاملات با افت ۰.۳۸ درصدی به ۱۱۴.۸۸ دلار رسید و نفت وست تگزاس اینترمدیت نیز ۰.۷۶ درصد کاهش یافت و در سطح ۱۰۲ دلار قرار گرفت.

این تحولات نشان می دهد که سیگنال دیپلماتیک می تواند حتی بدون تغییر واقعی در وضعیت عرضه، انتظارات بازار را تعدیل کند. کاهش موقت قیمت نفت، به ویژه برای اقتصادهای واردکننده انرژی، فرصتی برای کاهش بخشی از فشارهای اقتصادی ایجاد می کند؛ هرچند با شکست مذاکرات یا تشدید تنش، این روند می تواند به سرعت معکوس شود.

انتخابات آمریکا؛ محاسباتی فراتر از میدان نظامی

عامل دیگری که زمان بندی ارسال نامه را قابل تأمل می کند، نزدیک شدن به انتخابات میاندورهای کنگره آمریکاست. افزایش قیمت سوخت، نگرانی از تلفات نظامیان و استمرار یک بحران خارجی می تواند برای دولت ترامپ هزینه سیاسی ایجاد کند. در چنین فضایی، نمایش آمادگی برای مذاکره

اقتصادی پیام آشنا- ارسال نامه جی دی ونس، معاون رئیس جمهور آمریکا، به محسن رضایی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران، در شرایطی که تنگه هرمز همچنان با محدودیت های جدی در تردد دریایی مواجه است، تنها یک تحول در مناسبات دیپلماتیک تهران و واشنگتن نیست. این اقدام را می توان در چارچوب مجموعه ای از فشارهای اقتصادی و سیاسی بر دولت ترامپ بررسی کرد. فشارهایی که بحران انرژی، نگرانی متحدان اروپایی و نزدیک شدن انتخابات میان دورهای آمریکا در شکل گیری آن نقش دارند.

هرمز؛ حلقه اتصال بحران منطقه ای و اقتصاد جهانی

تداوم اختلال در تنگه هرمز، به عنوان یکی از مهم ترین مسیرهای انتقال نفت و گاز جهان، پیامدهای بحران را به اقتصادهای بزرگ واردکننده انرژی منتقل کرده است. افزایش هزینه تأمین سوخت، نگرانی از استمرار تورم و فشار بر صنایع، کشورهای اروپایی را بیش از گذشته به دنبال راهی برای بازگشت امنیت به مسیرهای دریایی قرار داده است.

برای اروپا، بازگشایی تنگه هرمز صرفاً یک مطالبه سیاسی نیست، بلکه ضرورتی اقتصادی برای کنترل هزینه انرژی و جلوگیری از تشدید فشار بر خودروها و تولیدکنندگان محسوب می شود. با این حال، موضع کشورهای اروپایی لزوماً به معنای حمایت از اقدام نظامی آمریکا نیست. بسیاری از دولت های اروپایی ضمن تأکید بر آزادی کشتیرانی، با گسترش برگیری نظامی مخالف بوده و راهکارهای دیپلماتیک را ترجیح داده اند.

در چنین شرایطی، فعال شدن کانال ارتباطی واشنگتن با تهران می تواند در راستای کاهش نگرانی متحدان آمریکا و فراهم کردن زمینهای برای مهار بحران ارزیابی شود.